

ПРОФ. ДР МИЛЕТА Д. БУКУМИРИЋ

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ СА ПРИВРЕМЕНИМ СЕДИШТЕМ
У КОСОВСКОЈ МИТРОВИЦИ, ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ,
КАТЕДРА ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК И КЊИЖЕВНОСТ

ПРЕГЛЕД МЕТОХИЈСКИХ ОЈКОНИМА¹

САЖЕТАК. Грађу за овај рад представља ономастичка грађа објављена у Ономатолошким прилозима (књ. I, II, III, V, XIII, XIV), Зборнику радова Филозофског факултета Истраживања српског језика на Косову и Метохији у Косовској Митровици (књ I и III). За нека насеља коришћена је необјављена грађа у рукопису, бележена повремено у интервалу од 1992. до 2012. године, а за остала која нису поменутом грађом обухваћена коришћени су резултати пописа становништва 1991. године, објављени у Билтену бр. 126, октобра исте године.

Радам је обухваћено око 450 назива градова и села и око 250 назива заселака. После краћег осврта на историјске прилике у Метохији следи семантичка и творбена анализа, а затим списак назива уз скраћенице назива општинских места.

КЉУЧНЕ РЕЧИ: село, заселак, ојконим, назив, основа, суфикс, творба, мотивација.

---

¹ Проф. др Милета Букумирић је рад предао за Зборник бр. 29 Центра за митолошке студије Србије, у част проф. др Гордане Јовановић. Међутим, рад је уредништво Центра љубазно уступило, на молбу редакције Зборника Филозофског Факултета у Приштини, како би могао бити објављен у овом зборнику.

Сматрали смо да би као омаж колеги, који више није међу нама, било прилично да његово последње рукописно стваралаштво објави његова матична установа, Филозофски факултет у Приштини.

Рад је прихваћен за објављивање на састанку Редакције Зборника одржаном 1. јула 2013.

УВОД

Метохијска котлина пружила се на југоистоку Србије између Мокре горе на северу и Шар-планине на југу, од Проклетија на западу до Црнољеве на истоку. Дели се на северну и јужну Метохију.

Северну сачињавају неколико мањих области: *Погџор* (Источки и Пећки на руду планина које омеђују котлину са севера и северозапада), *Прекоруйље* (висораван између река Мируше, Клине и Белог Дрима), *Преководе* (три долине: *Дримски љуи*², *Љешански љуи* и *Барански љуи*), између горњег тока Белог Дрима, Проклетија и Дечанске Бистрице), *Река* (од Дечанске Бистрице до Ђаковице) и *Хас* (подручје између Ђаковице и Швањског моста на Белом Дриму).

У јужну Метохију спадају *Подрима* (јужно од Мируше а источно од Белог Дрима до изнад Призрена) и *Призренски Погџор* на северном ободу Шар-планине. У Метохију спадају и *Рујова*, као и *Средачка жуја*, *Гора* и *Ојоље* (Бојовић 1979: 10), области које овим радом нису обухваћене, јер су у планинском подручју те искачу из метохијске котлине.

Уместо данашњег назива за целу котлину, у средњем веку су се употребљавали називи за поједине области. Те области биле су жупе: *Хвосно*, *Дршковина*, *Алџин* (подручје северне Метохије), *Погримље* и *Пајково* (подручје данашње јужне Метохије).

Познато је да реч метохија потиче од старогрчке речи *metochḗ*, која означава манастирско имање (RJAZU, dio VI). У том значењу јавља се и у средњовековним документима. Пошто је на подручју данашње Метохије био велики број манастира, а самим тим и манастирских имања – метохија, значење ове старогрчке речи проширило се на читаву котлину и постало њено име. Званични назив Метохија први пут је употребљен у XVIII веку, у запису из 1737. године: „И то лето похара Махмут-паша Васојевиће и пороби и прегна у Метохију” (Богдановић 1987: 307).

С обзиром на то да је Метохија у средњем веку била јак културни и привредни центар Старе Србије, на њој су подизани бројни културни споменици: Свети Арханђели код Призрена, Душанова задужбина, Богородица Љевишка у Призрену, као и манастир Дечани, задужбина Стефана Уроша III Дечанског. Са подизањем манастира настајале су повеље којима су утврђивани манастирски

² Albansko Lug -у, долина, котлина (Ndreca 1980: 168).

поседи, које су манастири добијали од ктитора задужбинара: Дечанске хрисовуље, Призренска повеља, Арханђелска повеља, али и друге владарске повеље које садрже манастирске поседе, манастира подигнутих изван подручја Метохије: Хиландарска повеља, Жичка повеља, Бањска повеља...

Кад је Србија потпала под турску власт, турска администрација пописала је по насељима сва домаћинства да би их опорезивала. На овом подручју извршена су два таква пописа у другој половини XV века. Попис Области Бранковића из 1485. године делимично залази у простор Метохије. Њим су обухваћена села на североисточном делу, у сливу реке КLINE. Другим пописом, који је извршен тридесет година касније, обухваћена су насеља у оквиру Скадарског санџака. Оба тефтера као и владарске повеље пружају драгоцене податке за изучавање метохијске ономастике. Поредићи називе насеља из тих извора са савременим стањем наилазимо на велики број села која се у њима помињу под данашњим именом или делимично измењеним именом.

Пошто су Турци пописивали имена старешина породица, подаци из турских тефтера омогућавају нам да са великом сигурношћу реконструирамо слику националне структуре становништва. Анализирајући их, Пешикан долази до закључка да „ни у једном горњометохијском насељу није запажен неки приметнији удео албанске ономастике који би оправдавао да се говори о мешовитом становништву” (Пешикан 1983: 100), што се не би могло рећи за јужну Метохију западно од Белог Дрима у јужном току кроз ову котлину, где је у турским тефтерима приметан удео албанских имена.

Мада је надирањем Албанаца са југозапада, а посебно касније, у XVII веку исламизацијом, у јужној Метохији знатно промењена национална структура становништва, у северној ће се мењати спорије. Према подацима које су оставили Ами Буе и Јозеф Милер, види се да ни средином XIX века нека села у горњој Метохији нису почела прелазити у ислам (као данашње највеће арбанашко село Истинић, у којем је тада живело „искључиво српско становништво” (Стојанчевић 1988: 108).

ТВОРБА МЕТОХИЈСКИХ ОЈКОНИМА

На овде испитиваном подручју творба ојконима не одступа од творбе географских назива у другим крајевима српског говорног

подручја (в. Богдановић 2005, Радић 2003, Цицмил-Реметић 2003). У именским основама уочава се: географска терминологија, родбинска, као и терминологија занимања, титуле, звања, затим фитоними, зооноими, анатомија, антропоними, а у придевским: особине, положај, посесивност.

ИМЕНСКЕ ОСНОВЕ

ГЕОГРАФСКА ТЕРМИНОЛОГИЈА

Географски термини у основама назива села и градова знатно су мање заступљени него што су у творби назива заселака; што значи да су разноврсније основе у творби заселака него у називима села. Иако је пописано скоро двоструко више назива села и градова него заселака, у основама заселака географски термини су троструко фреквентнији, чак и нешто више од тога (23:76).

СЕЛА: Хидроними: Бања (Ис, Мал), Бањница (Ис), Врела (Ис), Додлидаре (Ба), Понорац (Мал), Речане (СР).

Ороними: Брежанџк (Пе), Вршевце (СР), Главџицица (Пе), Задрђе (Кл), Надрђе (Пе), Подрђе (Дч), Орнџ Брдо (Ис).

Равничарски термини: Дџлац (Кл), Дџлово (Кл), Дољ (Ба), Нејоље (Пе), Пољане (Ис).

Типови тла: Баране (Пе), Задлађе (Ис), Плочица (Мал), Сџа (Пе), Смџница (Ба).

ЗАСЕОЦИ: Махала: Брџанска маља (Гор), Вокишова ~ (МК), Баџак ~ (Ја), Вуковића ~ (Ту), Гаш ~ (Озр), Горња ~ (Ба ...), Биџићева ~ (Муш), Драџићовића ~ (Ор), Бурџића ~ (Ос), Жукџића ~ (Љг), Зџина ~ (Љг), Јџића ~ (Ђур), Каџаш ~ (Ђур), Какариз ~ (Даш), Ковачева ~ (Муш), Кџића ~ (Пре), Кџанска ~ (Гор), Лџ ~ (ПС), Маџковића ~ (Пре), Маниџашка ~ (ВХ), Обрџовића ~ (К), Оџића ~ (Ос), Пеџићовића ~ (Ђур), Паџина ~ (Љуж), Перџића ~ (Ђур), Пискулџића ~ (Ос), Пиркова ~ (Љуж), Поџића ~ (К), Порџанска ~ (ВХ), Раџића ~ (Пре), Тодосина ~ (Љуж), Урдарска ~ (Љуж), Сџанска ~ (Бл), Хаџићка ~ (Вок), Шаљ ~ (Озр), Шеџанска ~ (Љуж), Шџанска ~ (Дел), Шџи ~ (Ер), Срџанска ул'ица (Ба);

Брдо: Брдо (Рас), ~ Дџића (ПС);

Брег: Брџице (Буд), Калуђерски брџице (Даш), Пас'и брџице (Даш), Сџанска брџице (Ђур);

Долина: Дџлово (Буд), Дол'ине (Ље), Љџе (Даш), Љукџара (Кос);

Лаз: *Лазови* (БП), *Вучин лаз* (ЦВ);

Ледине: *Ледина* (Ор), *Крушевачке ледине* (ВК);

Ливада: *Пашине ливаде* (Љуж);

Пољана: *Пољана* (Бре);

Поље: *Пдље* (Дуд), *Бресџовичко пдље* (Бр), *Поленице* (Љу), *Полце* (Вид), *Ширдоко пдље* (Дрћ);

Увале: *Ружица* (Клц);

Хидроними: *Макове* (Св), *Расџок* (Кп), *Река* (Дуд);

Уређене површине: *Бџовско сџло* (Тр), *Градина* (Ор), *Радничка колдница* (Дуд), *Насџље* (ДП), *Населџње* (Буд), *Ђаршија* (Ђа), *Улјица* (Поп), *Кайол’ићка улјица* (Ђа), *Сџнар* (Доџ), *Трдл’ишије* (Вид).

ТИПОВИ ТЛА

ЗАСЕОЦИ: *Каменица* (Леш, Шаљ), *Орњица* (Св), *Пџсак* (НС), *Слајшина* (Ја), *Ђеремџа* (Ос).

ФИТОНИМИ

Називи биљака и других термина у вези са флором спадају у фреквентне основе за творбу ојконима, а међу њима су најзастуљеније у називима шумског дрвећа и општим називима којима се означава покривеност тла вишегодишњим биљкама.

СЕЛА, ГРАДОВИ: Шумско дрвеће: *Бресџовац* (Ор), *Бресџовић* (Пе), *Врџичане* (Пз), *Врџница* (Пз), *Врмница* (Мал), *Грџданица* (Кл), *Грџац* (Кл), *Грџдовац* (Пе), *Дренџвац* (Дч, Кл, Ор), *Дренџвичић* (Кл), *Дудовић* (Дч), *Дуџово* (Пе), *Дудочаћ* (Пе), *Јаџданица* (Пе, Ђа, Пз), *Јавор* (СР), *Јелџвац* (Кл), *Јџиџница* (Кл), *Лџсковац* (Пз), *Лџскџвичић* (Кл), *Лјиџовац* (Ђа), *Росџље* (Пе), *Серџвић* (Кл), *Расџавица* (Дч), *Трње* (СР);

Воће: *Орџовац*, *Јаџода* (Кл), *Лозица* (Мал);

Поврће: *Бџдовац* (Мал), *Оризе* (Ђа);

Називи трава: *Пџираћане* (Дч);

Општи назив, делови и плодови растиња: *Горачево* (Мал), *Горић* (Мал), *Дудрава* (Дч, СР), *Зајрмље* (Пе), *Лујађија* (Ђа), *Луџово* (ИС), *Луџница* (СР), *Преколука* (Дч), *Рангудрава* (Пз), *Шумађија* (Пз);

Део биљке: *Кореница* (Ђа), *Рѣсник* (Кл);

Плод: *Семенишѣ* (СР);

Сеник (Мал).

ЗАСЕОЦИ: *Бѣрић* (Д), *Гѣј* (Љум), *Кошићани* (Ље), *Орѣше* (Бре), *Трѣшња* (Св), *Ког дрѣсиа* (СГ);

Лѣјзѣ (Ис), *Резѣна* (Ђа);

Зѣбран (Љеш), *Лѣѣације* (ВК).

ЗООНИМИ

За зоониме би се могло рећи да су непродуктивна категорија у творби ојконима у односу на фитониме јер су потврђени само у шест основа, подједанако кад су у питању дивље и домаће животиње.

СЕЛА: *Волујак* (Кл), *Козник* (Ор);

Голудовац (Мал), *Гуска* (Ђа);

Жабел (Ђа), *Медвеце* (Пз).

ЗАСЕОЦИ: *Јел'ењак* (Вид), *Јел'ењак* (ГП), *Кодѣл'ина ѣлава* (Др).

АСОЦИЈАЦИЈЕ

Од ојконима ове категорије забележен је једино назив засеока *Нѣви Бѣоѣрад* (Ски). У питању је еуфемизам за заселак села Скивјана, који има око 25 кућа Рома, који су га због националне структуре становништва у шали почели звати *Нови Беоѣрад*. Временом је тај назив заживео.

ОБЈЕКТИ

Неколико топонима у основи имају назив неког грађевинског објекта (двор, барака, караула), или назива који се односи на терминологију градитељства, поседа (кош, чифлик) или неки предмет у објекту где се живи (трпеза).

СЕЛА: *Дворане* (СР), *Кѣш* (Ис), *Кошаре* (Ђа), *Трѣеза* (Мал), *Чѣфлак* (Ор).

ЗАСЕОЦИ: *Барѣке* (Љум), *Карѣула* (Вер).

АНАТОМИЈА

Делови тела знатно су фреквентнији у основама хоронима јер својим обликом асоцирају на поједине делове људског односно животињског тела (глава, колено, кук, трбух, рог, реп). У ојконији су непродуктивна категорија, те су забележени само у следећа три назива села:

Ждрело (Ба), *Нојавац* (Ор), *Трбуховац* (Ис).

ТИТУЛЕ, ЗВАЊА, ЗАНИМАЊА

Односе се на појмове из терминологије државног уређења, верске припадности и занатске делатности становништва именованог насеља, села или засеока.

СЕЛА: *Краљане* (Ба), *Џсек Паша* (Ба);

Појовац (Ба), *Појовљане* (СР);

Грнчаре (Пз), *Илџрџво* (Кл).

ЗАСЕОЦИ: *Злашарџвац* (Бел), *Кованица* (Ор), *Ђерџне* (БП).

РОДБИНСКА ТЕРМИНОЛОГИЈА

СЕЛА: *Бџдиће* (Пе), *Брајоштин* (Ор), *Мужевине* (Ис).

ЕТНОНИМИ

СЕЛА: *Влашки Дреновац* (Мал), *Мађаре* (Мал), *Фираха*³ (Ба)

ЗАСЕОЦИ: *Српска Рајшавица* (Рас), *Фирџе* (Гор).

ПАТРОНИМИ

Ојконими са антропонимом у основи нису реткост у именовању насеља. Примећује се да су фреквентнији у основама заселака названих по братствима која их насељавају (када су у питању српски ојконим); док у насељима, у којима претежно или искључиво живе припадници албанске народности, основу чине албански антропоними.

³ Firanija *m. ciganija* (Škaljić 1979).

СЕЛА: *Бериша* (Мал), *Дегај* (Пз), *Бонај* (Пз), *Кадаш* (Пз), *Кадаш Хас* (Пз), *Карашинђерђ* (Пз), *Мазрек* (Пз).

ЗАСЕОЦИ: *Лăзѡвићи* (ЦВ), *Шăййће* (Бел), *Шѡшкићи* (ЦВ), *Мандушѡви* (Дој), *Пăћи-ни* (Дој), *Пејрѡвци* (Дој), *Сѡанковци* (Дој), *Сѡеванѡви* (Дој), *Тасинци* (Дој);

АЛБ. ПРЕЗИМЕНА: *Баремци* (Дој), *Гривали* (Кш), *Касѡрăй* (Л), *Морйна* (Л).

ЛИЧНА ИМЕНА

Православни именослов у великој мери преовладава у основама метохијских ојконима. Већином су то основе од српских личних имена или хипокористика. Трагове албанског именовања налазимо у ојконимима са основом од албанског личног имена или хипокористика, претежно у околини Ђаковице, тамо одакле су се Срби повукли пре неколико деценија, па и векова: *Рамоц* (Ђа), али су тамо у неким случајевима и православна народна имена прилагођена нормама албанског језика: *Ракоц* (Ђа), *Рашкоц* (Ђа).

СЕЛА: *Вѡѡмирица* (Пе), *Горăждевац* (Пе), *Дăмјане* (Ђа), *Дањане* (Ор), *Дашѡновац* (Дч), *Душăново* (Пз), *Зăјмово* (Кл), *Крсѡѡвац* (Пе), *Људѡнић* (Пе), *Људѡчево* (Пз), *Милановић* (Мал), *Малишево*, *Милѡваѡнац* (Пе), *Пејковић* (Ор), *Пејрѡво Село* (Пз), *Пејрушан* (Ђа), *Поношевац* (Ђа), *Рагăвац* (Пе), *Рагѡнић* (Ђа), *Рăдуловац* (Кл), *Рăшковац* (Ор);

Бѡрково (Кл), *Јанчишѡе* (Мал), *Јовић* (Мал), *Љѡдово* (Ис), *Раковина* (Ђа), *Рăкош* (Ис), *Рăшић* (Пе).

ЗАСЕОЦИ: *Јакшиѡи* (Дој), *Јанићевци* (Дој), *Крсѡѡл'ан* (Ље), *Сѡѡѡаница* (Ки), *Мијѡвац* (Муш), *Перѡвце* (Муш).

ДРУГЕ ИМЕНСКЕ ОСНОВЕ

СЕЛА: *Врăѡвац* (Пе), *Душевѡић* (Кл), *Млѡчане* (Мал).

ПРИДЕВСКЕ ОСНОВЕ Придевске основе су у суштини одредбени делови именског дела бинарне синтагме. Одређују именску реч у називу села/засеока: по положају, величини, боји, старости, квалитету, влажности, посесивности и неким другим особинама.

СЕЛА: *Горња Крушица* (СР), ~ *Лука* (Дч), ~ *мала* (Гор, Дс, ...), ~ *Срѡица* (Пз), *Горње Ново Село* (Ђа), ~ *Поѡчане* (Ор), *Гѡрњи Пејрѡрич* (Кл), ~ *Раѡиш* (Дч), ~ *Сѡрѡѡ* (Дч), ~ *Срнѡбрег* (Дч), *Доња Крушица* (СР), ~ *Лука* (Дч), ~

Срдица (Пз), Доње Ново Село (Ђа), ~ Пошочане (Ор), Доњи Бишеш (Ђа), ~ Њсџок (Ис), ~ Пџирич (Кл), ~ Рашиш (Дч), ~ Сџирџоц (Дч), ~ Срндрџе (Дч).

ЗАСЕОЦИ: Гџрња Бџњица (Бањ), ~ Граданица (Граб), ~ Добрџша (Дод), ~ Дудрџва (Дуд), Гџрње Бџране (Бар), ~ Глџђане (Гло), ~ Коврџџе (Ков), ~ Лџдљане (Лаб), ~ Лџђово (Љ), ~ Пџскоџе (Пис), ~ Рџмуне (Ром), ~ Росџл'е (Рос), ~ сџло (Зах), Гџрњи Бџкшић (Бок), ~ Драџол'џвац (Драг), ~ Дренџвац (Др), ~ Прилеџ (При), ~ Рџдник (Руд), ~ Сџџџ (Ст), Дџ(љ)ња Бџњица (Бањ) ~ Добрџша (Дод), ~ Дудрџва (Дуд) ~ Жџкџва (Жак), ~ мџла (Дс, Ба, Дој, ...), ~ Сушџца (Суш), Дџња Граданица (Граб), ~ Каменица (Шп), ~ мџла (Би, Ту, ...), Дџл'ње Коврџџе (Ков), ~ Лџђово (Љ), Дџл'њи Драџол'џвац (Драг), Дџња чџсма (Тр), Дџње Бџране (Бар), ~ Глџђане (Гло), ~ Лџдљане (Лаб), ~ Пџскоџе (Пис), ~ Рџмуне (Ром), ~ Росџље (Рос), Дџњи Бџкшић (Бок), ~ Брџковац (Бре), ~ Дренџвац (Др), ~ Прилеџ (При), ~ Сџџџ (Ст);

Срџдња Добрџша (Дод), ~ мџла (БП), Срџдње Коврџџе (Ков).

СЕЛА: Вџлика Јџдланица (Пе), ~ Круџша (Ор), ~ Хџча (Ор), Вџлики Бџрђџџџк (Кл), Вџлико Круџшево (Кл), Мџла Јџдланица (Пе), ~ Круџша (Пз), ~ Хџча (Ор), Мали Врановац (Дч), ~ Бџрђџџџк (Кл), Мџло Дџђово (Ис), ~ Круџшево (Кл).

ЗАСЕОЦИ: Вџлика Дџшиџа (Зах), Вџл'џки Њсџок (Ис), Мџла Дџшиџа (Зах), Мџл'џи Њсџок (Ис).

СЕЛА: Бџла Црќва (Ор), Бџло Пџље (Пе, Ис), Црњи Врх (Пе), Црњи Луџ (Ис, Мал).

СЕЛА: Нџво Сџло (Пе, Пз), Сџџара Вџчина (СР).

ЗАСЕОЦИ: Нџви Вџрић (Ис), ~ Злџџек (Зло), ~ Рџушић (Пе), ~ Тџчеџ (Ту), Нџво Пџџрађане (Пап), Сџџара Јџдланица, (Јаб), Сџџари Злџџек (Зло), Сџџаро Пџџрађане (Пап), ~ сџло (ГП).

СЕЛА: Дџџдра Вџда (Кл), Дџџдри Дџ (Кл, Пе), ~ Дол (Ор).

СЕЛА: Сџва Рџка, Сџви Лукџвац (Ис), Сџво Грло (Ис).

СЕЛА: Пусџо Село (Ор).

СЕЛА: Бџџов Лукџвац (Ис), Пџшино Сџло (Пе), Хоча Заџрадска (Пз).

БРОЈНЕ ОСНОВЕ   Бројне основе су забележене само у називима заселака. Означавају број домађинстава или место засеока у односу на други крај села.

Чѣшцири куће (Још), *Пѣш кућа* (Још), *Осам кућа* (Рак), *Дѣвѣш кућа* (Још), *Дѣвѣш удовица* (Б), *Дванѣс кућа*, (Још), *Пѣшнѣс кућа* (Још), *Осамнѣс кућа* (МЂ), *Двѣдѣсеш кућа* (Љеш);

Друѣи Бѣц (Бц), *Друѣо насељење* (Рад), *Прѣви Бѣц* (Бц), *Прѣви рејон* (Вит), *Прѣво насељење* (Рад), *Трѣћи Бѣц* (Бц), *Трѣћи рејон* (Вит), *Три куће* (Још), *Чѣшврѣши Бѣц* (Бц).

ГЛАГОЛСКЕ   Ова основа забележена је једино у називу села *Белеї* (Дч).
ОСНОВЕ

ГРАЂЕЊЕ ОЈКОНИМА

СЛОЖЕНИ-   Грађење ојконима слагањем саставница далеко је мање продук-
ЦЕ   тивно од деривације. У овом грађењу уочавају се четири типа
                                 сложеница: сложенице настале простим спајањем, сложенице са
                                 спојним вокалом, сложенице добијене префиксацијом и сложе-
                                 нице настале комбинацијом префиксалне и суфиксалне творбе:

Драїодиле (Мал), *Злѣйек* (Пе), *Љуїдунар* (Ба), *Новосѣље* (Кл); *Селогра-
жде* (СР), *Сїарогвѣране* (ИС);

Љуїшїоїлав (Пз), *Љуїшїоїлава* (Пе), *Осїрозуд* (Мал), *Срѣдобран* (ИС), *Црно-
врана* (Мал), *Челѣйек* (Пе);

Злокѣћане (Кл).

У вези са творбом ове категорије топонима треба имати у виду да поред оних назива који су настали деривацијом суфиксима - (а)ц, -ов(а)ц / -ев(ац) постоје и ојконими који су настали срастањем присвојног придева личног имена или неке друге основе и старословенске именице *вьсь*, која је „могла значити традиционално родовско средиште” (Лома 2003: 2), како је настао ојконим *Гораждевац* од *Горазда вас* (Гораздово село). Могао је на овај начин постати и назив *Иїларево* од некадашњег *Иїларевѣц* из Дечанских хрисовуља (Ивић и Грковић 1976: 97).

У неким случајевима апелативни део синтагме није сачуван, као на пример у називу села *Накло*, које се у Жичкој повељи бележи као *Накл вѣс*.⁴ Данашњи назив *Накло* настао је „од синтагме *па*

---

⁴ Богдановић 1987: 313.

klë vьsь, село у окуци реке” (Лома 2003: 9), из које је испала саставница *vas*.

У префиксално-суфиксалној творби бележе се именичке и глаголске основе уз суфиксе *-је* и *-ишиџе* са префиксима: *за-*, *на-*, *џо-*:

Задлаџе (Ис); *Задрџе* (Кл), *Зайрмље* (Пе); *Зочишиџе* (Ор)⁵;

Надррџе (Пе);

Насел’е (ДП), *Насел’ење* (Буд);

Неџоље (Пе);

Подрџе (Дч), *Поираџе* (Кл).

У једном случају у функцији назива забележена је падежна синтагма: *Преко џуџа* (Над).

СУФИКСАЛНА ТВОРБА

Овај начин грађења далеко је продуктивнији од грађења слагањем јер се у творби потврдило нешто више од суфикса, међу којима има и веома продуктивних, што ће се видети из појединачне анализе творбе изведеница.

-АЈ: У творби ојконима овај суфикс је потврђен само са основама од антропонима, од којих су два из муслиманског ономастикона. Међутим бележе се и ојконими који у основи имају православно име, са завршетком карактеристичним за албански језик. *Бонај* (Пз), *Зулфај* (Ђа);

Рацај (Ђа).

-АЈЕ: Спада у непродуктивне суфиксе у творби именица у савременом српском језику. Клајн наводи само једну именицу (Клајн 2003: 15–16), код Стевановића га нема (Стевановић 1975), а нема га ни у списку суфикса Стјепана Бадића (Бадић 1981: 146–147). У творби ојконима потврђен је од различитих основа, придева и позајмљених именица: *Белаје* (Дч), *Фирџе* (Гор), *Цуцаје* (Гр).

-(А)К: Засведочен је само у једном облику и то уз придевску основу: *Јел’њаџ* (Вид).

-АК: И овај суфикс се јавља уз придевску основу: *Јел’ењаџ* (ГП), *Вд’њаџ* (Ср), *Волујаџ* (Кл), *Дубочаџ* (Пе). Неколико ојконима са овим

⁵ Од Заходиште, јер је иза Велике Хоче посматрано из правца Ораховца.

завршетком немотивисани су облици, или су речи позајмљене из другог језика: *Дујак* (Ђа), *Турјак* (Пе), *Чајдрак* (СР), *Чџфлак* (Ор).

-ЈАК: Ојконим изведен овим суфиксом, од придевске је основе, са јотованим сугласником. Суфикс спада у непродуктивне јер је потврђен само у облику: *Врањак* (Ор).

-АН: У књижевном језику овај суфикс „додаје се углавном именичким основама, ређе придевским, а само изузетно глаголским” (Клајн 2003: 38). У овој творби забележен је у два облика, оба пута са именичким основама: *Свечан* (Ос), а једном као сложени суфикс: *Пејрушан* (Ђа).

-АНА: Овде је географски термин узет за ојконим: *Пољана* (Бре).

-АНЕ/-АРЕ: Још од Вука Караџића у нашој литератури било је више пута речи о именицама које се завршавају на *-ане/-аре* (Вукова преписка књ. IV, 639–642, 646; Наш језик, књ I, 252–253; Бранислав Милановић 1963: 137–168).

У одговору на питање читалаца „Да ли је правилно рећи Гњилани или Гњилане, Кочани или Кочане” стоји: „Ова су села своје називе добила по презимену... , а та презимена су изведена или од некаквог занимања – *седлар*, *ридар*, *кољар*, или од неког имена (Наш језик, година I, стр. 252).

У RЈAZU су забележена нека од ових села: „*Osojani m pl. topogr. ime. Selo u Kuјavči. Osojani. Svetostefanska hris. 11.*” Затим село „*Папраћани m. pl. selo u staroj srpskoј држави zabil'eženo u ispravi XIV vijeka (sa potvrdom) Do Папраћани преко Bystrice,*” као и село „*Речане, m. pl. geogr. Tako se zvalo neko selo u staroj srpskoј држави, kako se види iz Daničićeva rječnika, u којем је potvrda iz isprave Dušanove*” (RЈAZU 1924–1927, dio IX).

У Билтену 126, где су објављени резултати пописа становништва из 1991. године, сва се завршавају морфемом *-ане* (Билтен 1991: 20, 21, 25–28, 34, 36–38, 40–45), што значи да им је то званични назив, као што је и у говору месног становништва.

Додајмо да поред наведених назива насеља може се навести и назив варошице *Дечани*, који се код Срба тога краја употребљава у облику *Дечане*, како се и наводи у RЈAZU: „*selo i mjesto gdje је zidan manastir, ko i nom. ima nastavak -e (Dečane) i i*” (RЈAZU, dio II, 329).

У творби ојконима у Метохији, суфикс *-е* спада у најпродуктивније:

Бџране (Пе), *Бућане* (Пе), *Врџчане* (Пз), *Глџане* (Пе) *Глоћане* (Дч), *Горње Појочане* (Ор), *Дамјане* (Ђа), *Дањане* (Ор), *Дворане* (СР), *Дечане*,

Добродољане (СР), *Доње Пошочане* (ОР), *Злокунђане* (КЛ), *Каличане* (ИС), *Крљане* (ЂА), *Ладљане* (ПЕ), *Лешане* (СР), *Ложане* (ПЕ), *Лдђане* (ДЧ), *Љешане* (ПЕ), *Млечане* (МАЛ), *Мовљане* (СР), *Осђане* (ИС), *Пајраћане* (ДЧ), *Пећане* (СР), *Пиране* (ПЗ), *Пишићане* (ПЕ), *Пољане* (ИС), *Појовљане* (СР), *Рашићане* (СР), *Речане* (СР), *Скивјане* (ЂА), *Слајужане* (СР), *Ситаровдране* (ИС), *Ситуденчане* (СР), *Тојличане* (СР), *Турјане* (ВОЋ), *Црмљане* (ЂА);

Дрљане (СВ), *Ђеране* (БП),

– *Кошаре* (ЂА), *Грнчаре* (ПЗ), *Маћаре* (МАЛ).

Из наведених примера види се да на подручју Метохије постоји већи број ојконима који се завршавају на *-ане/-аре*⁶. У вези са њиховим номинативом и родом постоји различито мишљење и влада пометња у употреби, а нарочито у промени, тј. да ли ће бити номинатив: *Плављани*, *Грнчари*, или *Плављане*, *Грнчаре*, локатив: у *Осојану* или у *Осојанима*, пошто се сматра да је код њих акузатив множинског облика на *-и* узет и за номинатив (Милановић 1963: 144), и да „крње *-е* није ништа друго до стари наставак номинатива множине именица мушког рода на *-ин* или *-анин*” (в. Милановић, исто 149).

-(А)Ц: У творби топонима овај суфикс бележе етимолози и морфолози. Скок наводи примере од придевских основа: *Oštrc*, *Dubočas* (Skok 1971: 4). У истој функцији овај суфикс бележи и Стевановић: *Аранђеловац*, *Крајујевац*⁷, *Пожаревац*, ... (Стевановић 1975: 522). По Клајну „овај суфикс је продуктиван у грађењу имена насеља и градских четврти: *Милановац*, ... *Ораховац*, *Крајујевац*” (Клајн 2003: 56).

У творби метохијских ојконима употребљен је у именичким основама: *Грдац* (КЛ), *Ддлац* (КЛ), *Миловањац* (ПЕ), *Понорац* (МАЛ), *Рагдвац* (ПЕ), *Рујац* (КЛЦ);

У ову групу спадају и ојконима са множинском формом, који у основи имају антропоним: *Будисавци* (КЛ), *Јанићевци* (ДОЈ); *Пешировци* (ДОЈ), *Ситанковци* (ДОЈ), *Тасинци* (ДОЈ);

Баремци (ДОЈ).

⁶ И Милановић констатује да „таквих места највише има на Косову и Метохији” (Милановић 1963: 140).

⁷ Постоји и другачије тумачење настанка овог ојконима. На пример, Гавро Шкриванић сматра да овај назив представља сложеницу од *Крајујева* вьсь (в. Лома 2003: 5).

-ов(А)ц/-ев(А)ц: Овај сложени суфикс потврђен је у већем броју назива насеља: *Голудовац* (Мал), *Дашиновац* (Дч), *Крсїџовац* (Пе), *Мијовац* (Муш), *Раџуловац* (Кл), *Раїшковац* (Ор),⁸ *Баћевац* (Муш), *Драїољевац* (Ис), *Поношевац* (Ђа);

Бодовац (Мал), *Бресїовац* (Ор), *Грџдовац* (Пе), *Дренџовац* (Кл), *Јелџовац* (Кл), *Лесковац* (Пз), *Лиїовац* (Ђа), *Ораховац* (Ор);⁹

Врановац (Пе);

Злаїарџевац (Бел), *Поїовац* (Ђа);

Трџуховац (Ис);

Врџџовац (Пе).

У основи назива *Клинџовац* (Кл) није придев од којег је, по Клајну, суфикс постао са суфиксом на -(а)ц (Клајн 2003: 54), већ ојконим *Клина* > *Книна*.

-ача: Творба ојконима овим суфиксом потврђена је са именском и придевском основом: *Брњача* (Ор), *Кривџача* (Ђур).

-е: Овај суфикс потврђен је у неколико типова ојконима:

– у ојконимима који у основи имају антропоним, презиме или име: *Баџиће* (Пе), *Кџкиће* (Шал), *Мемиће* (Кр), *Пеїиће* (Пе), *Шаїиће*¹⁰ (Бел);

Новџке (Пз).

– облицима који у основи имају географски термин, фитоним или апелатив у форми номинатива множине: *Љује* (Даш), *Маџке* (Св), *Росџље* (Пе), *Бараџке* (Љум).

– е је у номинативу јединице немотивасаних облика ојконима као падежни завршетак: *Осџје* (Пе), *Синџје* (Ис);

Будље (Мал), *Дуље* (СР), *Пџл'е* (Дуд), *Реїиџмље* (Ор), *Трџмље* (Љу);

Коврџје (Ис);

⁸ Овим треба додати и албанске форме ојконима са подручја општине Ђаковица, где су Албанци најраније почели да продиру у Метохију и потпуно потиснули Србе. Имена у творби ових облика припадају православном и муслиманском ономастикону, а форме су прилагођене албанском језику: *Грїоц* (Ђа), *Јахоц* (Ђа), *Ракоц* (Ђа), *Рамоц* (Ђа), *Рашкоц* (Ђа).

⁹ Свакако је тај суфикс и у облицима: *Вршеџце* (СР), *Деловџце* (СР), који су променом рода променили и облик.

¹⁰ У једном случају патроним је узет за ојконим: *Милановић* (Мал).

Оризе (Ђа);
 Сврџе (Кл), Ойрџашке ж. мн. (К);
 Мармуле (Ђа), Прџкале (Ис);
 Рџмуне (Пе);
 Међе (Ђа), Почџиђе (Пе), Подвал'иђе (Муш);
 Чунџуре (Нак).

-ик: Суфикс -ик је незнатно заступљен у творби ојконима. Потврђен је у комбинацији са именичким, придевским и глаголским основама:

Козник (Ор), Рџсник (Кл), Рџдник (Ср), Сеник (Мал);
 Мазнџк (Деч), Тамнџк (Кос);
 Грџдник (Кл), Дрџсник (Кл);
 Јџник (Дч).

-овик/-евик: Ојконими изведени овим суфиксом, претежно имају назив биљке у основи: Бресџовџк (Пе), Дудовџк (Дч), Церовџк (Кл). У једном случају основу чини лично име: Бурђезџк (Кл), а у једном апелатив: Храмовџк (Ор).

-ин: Присвојни придев од личног имена у облику множине узет је за назив заселака са суфиксом -ин: Јакшиџни (Дој), Пађџини (Дој).

-ина: Суфикс -ина бележи се у облицима са аугментативним значењем и у немотивисаним облицима: Градина (Ор), Сџара Вучина (СР). У два ојконима антропоним је у основи, једанпут православно име: Раковина (Ђа), а други пут албанско презиме: Морина (Ђа).

У неколико случајева у основи је придевска или глаголска реч: Слаџина (Ја), Крџина (Ис), Резџина (Ђа), Целина (Ор);

Грчина (Ђа), Бровина (Ђа), Тумичина (Мал), Клџнчина (Пе) Клџна¹¹, Лџџина (ЦВ), Соџина (СР).

-иџ: Деминутивно значење овог суфикса засведочено је и у творби ојконима: Бџриђ (Д), Дренџвчиђ (Кл), Лесковчиђ (Кл), али је продуктивнији уз антропонимске основе: Дџбџриђ (Ђа), Јовиђ (Мал), Јџдџниђ (Пе), Рџдоџиђ (Ђа), Рџшиђ (Пе).

¹¹ О настанку назива Клина в. Дуриданов 1979: 45–49.

Овим суфиксом изведени су и ојконими *Исѿинић* (Дч) и *Рзнић* (Дч), али у њиховој основи не стоји српски антропоним, већ латинска мушка имена: *Justinus*, *Reginus* или женска имена *Justina*, *Regina* „или се ради о архаичном типу етника на *-itjo-* од топонима” (Лома 1989: 26–27).

У ову категорију ојконима спада и назив села *Трѣдѣвић* (у народном говору села и околине јавља се у облику *Трѣдѣвиће*), које је записано у Дечанској хрисовуљи као *Трѣдовѿићи*. Назив села је изведен од личног имена *Трѣдовѿић* и овог суфикса (о структури и семантици овог имена в. Лома 2010: 137).

Овај суфикс се бележи и уз апелативе, као и придевске основе: *Вѣрић* (Ис), *Горић* (Мал), *Вранић* (Ђа). Ипак, нешто су бројнији немотивисани облици: *Бѣкић* (Кл), *Баргонић* (Ђа), *Зайрић* (Ор), *Зѣјић* (Пз), *Јасић* (Дч), *Кѣсурић* (Пе), *Кѣѿрагић* (Пе), *Мѣлић* (Ђа), *Рѣушић* (Пе), *Пѣјић* (Пап), *Сојнић* (Ор), *Трѣканић* (Ђа), *Чѣдић* (Кл).

-ОВИЋ/-ЕВИЋ: У књижевном језику најпродуктивнији је у творби патронима (Клајн 203: 111), који су овде временом постајали ојконими: *Милановић* (Мал), *Пејковић* (Ор). *Душевић* (Кл). У следећем примеру је основа непрозирна: *Лагровић* (Мал).

-ИЦА: У творби именица у савременом српском језику, „две главне, свакако не и једине, функције суфикса *-ица* јесу деминутивна и моциона” (Клајн 2003: 115). Деминутивна функција потврђена је и у творби ојконима: *Бѣњица* (Ис), *Главѿицица* (Пе), *Лозица* (Мал), *Плочица* (Мал). Могао би се у ову категорију уврстити и ојконим *Крушица* (СР), под претпоставком да је дошло до упрошћавања сугласничких скупова. Бележи се и у облицима уз основе различитог типа:

- фитоним или други облик у вези са флором: *Врѣница* (Пз), *Врѣмница* (Мал), *Јѣдланица* (Пе), *Рѣсѿавица* (Дч), *Кореница* (Ђа), *Лужница* (СР);
- основе речи којима се означавају типови тла: *Каменица* (Леш), *Орѣница* (Св), *Смѣнѿица* (Ђа);
- антропоним или етноним у основи: *Вѿѿомирица* (Пе), *Сѿѿѿица* (Ки), *Срѣдица* (Пз);
- придевске основе: *Белѿица* (Ис), *Сѿѿугенѿица* (Ис), *Сушѿица* (Ис).

У неколико ојконима нејасна је мотивација: *Кѣшица* (Ис), *Ландѿоѿица* (Пз), *Раћица* (Љуж).

Подврста изведеница овога типа су ојконими с обликом *plurilia tantum*: *Нашице* (Пз), *Рудѿце* (Кл).

-овица: Сложени суфикс од присвојно-придевског и суфикса -ица спада у непродуктивне суфиксе у творби ове категорије топонима. *Бийовица* (Бро), *Ђаковица*, *Шаљиновица* (Ис).

-ница: За овај суфикс у творби ојконима не може се рећи да је фреквентан. Забележен је у следећим облицима: *Врдница* (Пз), *Врмница* (Мал), *Лужница* (СР).

-аница: Основе за творбу ојконима овим суфиксом су именичке: (фитоними): *Грђбаница* (Кл), *Јбшаница* (Кл);

придевске: *Беланица* (Мал)

и глаголске: *Кованица* (Ор).

-еница: Овај суфикс је непродуктиван у творби ове категорије топонима, (потврђен само у ојкониму *Пол'енице*, Љу), као што је непродуктиван и у творби других врста именица у савременом језику (Клајн 2003: 122).

-иште: Основно значење овог суфикса је месно. То значење имају ојконими *Збчишиће*¹² (Ор), *Трдл'ишиће* (Вид), *Семенишиће* (СР), *уосталом*, и *Јанчишиће* (Мал), са антропонимом у основи означава место. Ојконим *Нейредишиће* (СР) је нејасне мотивације.

-је: У творби географских назива бележи га и професор Стевановић (Стевановић 1975: 467). Овде се јавља само са јотованим сугласником:

Вйдање (Кл), *Трње* (СР);

Орџше (Бре).

-ње: Продуктиван је у творби именица од глаголских основа (Клајн 2003: 167–176). У творби ојконима имамо га у облику *Дужње* (Ба).

-ов: Присвојни придев у својству патронима забележен је у множинском облику *Мандушови* (Дој), где је део села добио назив по братству, које ту чини већину становништва.

-ово/-ево: Ојконими изведени овим суфиксом означавају припадност појму с именом у основи. У питању су основе коју чине:

– антропоними: *Бѣрково* (Кл), *Будаково* (СР)¹³, *Душаново* (Пз), *Зђјмово* (Кл), *Људичево* (Пз), *Људово* (Ис), *Дујоњево* (Кл), *Малишево*, *Пал'џво* (Пољ)¹⁴;

¹² Настао у префиксално-суфиксалној творби.

¹³ Грковић 1977.

- географски термини: *Дђлово* (Кл);
- основе фитонимског порекла: *Дуђово* (Пе), *Луђово* (Ис), *Горачево* (Мал);

-ош: Ојконими изведени овим суфиксом имају антропоним у основи: *Доброш* (Ба), *Јанош* (Ба), *Ракош* (Ис), *Сарош* (Ор), или су немотивисане речи: *Букош* (СР).

-уша: Ојконими изведени суфиксом -уша имају антропоним у основи: *Добруша* (Ис), *Љубуша* (Дч).

-це: Деминутивно значење суфикса -це уочава се у ојконимима: *Блаце* (СР), *Медвеце* (Пз), *Пђл'це* (Вид). Неки су изведени од антропонима: *Гељанце* (СР), *Дојинце* (Пз),¹⁵ *Крњинце* (Кл), *Деловце* (СР), *Биновце* (СР),¹⁶ *Перовце* (Муш), *Томанце* (Ис); а у неким од придевске основе: *Црнце* (Ис).

Неколико ојконима су немотивисане речи: *Балинце* (Мал) *Косђрце* (СР), *Цађарце* (Пз).

-ђија: *Луђиђије* (ВК).

УМЕСТО ЗАКЉУЧКА

Захваљујући историјским изворима (повеле, тефтери), који пружају драгоцене податке за изучавање ове категорије топонима, у прилици смо да их поредимо са савременим стањем на терену и реконструираемо етничку структуру становништва.

Поређењем савремених ојконима са оним у средњовековним документима може се закључити да је знатан број насеља сачувао име у потпуности, у форми у којој је први пут записано: *Бело Поље*, *Гребник*, *Доброш*, *Дудовик*, *Дуђово*, *Кијево*, *Ракош* и многа друга. Знатно мањем броју насеља данашњи назив је незнатно измењен да би се прилагодио нормама савременог српског језика: *Бролић*

---

¹⁴ Могао би се у овај тип сврстати и ојконим *Жаково* (Ис), ако се претпостави да је дошло до упрошћавања сугласничких скупова у личном имену.

¹⁵ По народној етимологији назив *Дојинце* повезује се са глаголом *дојити*. Међутим, у основи овог облика препознатљив је присвојни придев од хипокористика *Доја* < Радојко, као и лични надимак у ојкониму *Крњинце*. Међутим, може се претпоставити да је назив *Дојинце* (који се јавља и у облику *Дојинце*) могао настати од придева *доњи* и апелатива *в(а)с*, као опозитив ојкониму *Горње Село* у Сретечкој жупи, које је недалеко од овог села.

¹⁶ *Gjin* алб. име (Грковић 1977: 88).

< Бродлићи, Гораждевац < Горажда вџс, Доманек < Доманџи, Дрсник < Дрсџник, Зрзе < Зерзево, Ладучево < Ладићево, Накло < Накл вџс, Пуношевац < Плношевац, или особинама дијалекта средине, те остаје препознатљив: Расџавица < Храсџовица, Сџејаница < Сџејана црк-ва, Сџрниш < Сџраниш, Фаче < Хвалче, Црни Врх < Чрни Врх.

Мада се многа данашња насеља не могу препознати у средњо-вековним повељама и турским тефтерима, за нека од њих се, ипак, зна да су старија од 200 година, јер се помињу у *Девичком каџасџију*, као на пример: Бича (1761), Дреновчић (1777), Злокућане (1761), Сврке (1769), Реновац (1761), на подручју општине Клина; Надрђе (1765), Пишџане (1771), Плављане (1765), на подручју општине Пећ; село Исџок (1761), Прекале (1761), на подручју општине Исток и Воћник (1777) на подручју општине Србица.

Албански ономастикон уочава се у околини Ђаковице, посебно у пограничном делу, што је и разумљиво када се има у виду да је ту најпре почело продирање Албанаца из Албаније, а сем тога одатле је почело исламизовање становништва православне и католичке вероисповести.

СПИСАК НАЗИВА НАСЕЉА

СЕЛА И ГРАДОВИ

Атмађа (Пз)¹⁷,

Бадајбокс (Ђа), Бабалоћ (Дч), Бадиће (Пе), Балинце (Мал), Бања (Мал), Бања (Ис), Бањица (Ис), Бардонић (Ђа), Баране (Пе), Батуша (Ђа), Бёгов Лукавац (Ис), Бёла Црква (Ор), Белаје (Дч), Беланица (Мал), Белег (Дч), Белица (Ис), Бёло Пёље (Пе), Бёло Пёље (Ис), Бериша (Мал), Берјак (Ђа), Бёрково (Кл), Бёц (Ђа), Бистражин (Ђа), Бйча (Кл), Благђе (Пе), Блаце (СР), Бобовац (Мал), Бёкшић (Кл), Братотин (Ор), Брежанйк (Пе), Брёковац (Ђа), Брестовац (Ор), Брестовйк (Пе), Брњача (Ор), Бровина (Ђа), Брёлић (Пе), Будље (Мал), Будйсавци (Кл), Будаково (СР), Букош (СР), Бућане (Пе),

Вележа (Пз), Вел Јадланица (Пе), Вёлика Круша (Ор), Вёлика Хоча (Ор), Вел. Ђурђевйк (Кл), Вёл. Крушево (Кл), Вёрић (Ис), Вйдање (Кл), Вйтомирица (Пе), Влашки Дрен (Мал), Вогово (Ђа), Вёкша (Дч), Волујак (Кл), Вёћњак (Срб), Врәгёвац (Пе), Вранић (Ђа), Вра-

¹⁷ Док су ојконими узети из Ономатолошких прилога акцентовани, они из Билтена дати су без акцента.

нић (СР), Вр̄ан̄овац (Пе), Вра̄њак (Ор), Вр̄дичане (Пз), Вр̄дница (Пз), Врела (Ис), Вр̄мница (Мал), Вр̄шевце (СР),

Гел̄анце (СР), Гел̄ца (Ор), Глав̄ӣчица (Пе), Гл̄д̄ђане (Дч), Гл̄д̄ђане (Пе), Годен (Ба), Голубовац (Мал), Гор̄а̄ждевац (Пе), Горачево (Мал) Гор̄ић (Мал), Гор. Крушица СР), Гор̄ња Лука (Дч), Гор̄ња Ср̄бница (Пз), Гор̄ње Н. Село (Ба), Гор. Поточане (Ор), Гор̄њи Пётрич (Кл), Гор̄њи Ратиш (Дч), Гор̄њи Стр̄еоц (Дч), Го̄њи Црнобрег (Дч), Гра̄баница (Кл), Гра̄бац (Кл), Гра̄довац (Пе), Грамочел (Дч), Гргоц (Ба), Гр̄д̄ник (Кл), Гр̄ејковце (СР), Гр̄ејчевце (СР), Гр̄нчаре (Пз), Грчин (Грчина), Грчина (Ба), Гунцат (Мал), Гуска (Ба),

Далашај (Ба), Дамјане (Ба), Да̄њане (Ор), Дашиновац (Дч), Дворане (СР), Дева (Ба), Дедај (Пз), Деловце (СР), **Дѣчани**, Доблибаре (Ба), Добра Вода (Кл), Добри До (Пе), Дд̄бри Дб̄ (Кл), Добри Дол (Ор), Добрић (Ба), Добродољане (СР), Доброш (Ба), Добруша (Ис), Дојинце (Пз), Дблац (Кл), Дб̄лово (Кл), Дољ (Ба), Доманек (Мал), Доња Крушица (СР), Доња Лука (Дч), Доња Ср̄бница (Пз), Доње Н. Село (Ба), Доње Поточане (Ор), Доњи Битеш (Ба), Дб̄њи Ёсток (Ис), Дб̄њи Пётрич (Кл), Доњи Ратиш (Дч), Доњи Стр̄еоц (Дч), Доњи Црнобрег (Дч), Доцај (Дч), Драгобиље (Мал), Драгољевац (Ис), Дрен̄овац (Дч), Дрен̄овац (Кл), Дреновац (Ор), Дрен̄овчић (Кл), Др̄сник (Кл), Дубовик (Дч), Дд̄бово (Пе), Дубочак (Пе), Дубр̄ава (Ис), Дубрава (Дч), Дубрава (СР), Дд̄гоњево (Кл), Дуље (СР), Душ (Кл), Душаново (Пз), Дд̄шевић (Кл), Дужње (Ба), Дујак (Ба),

Ђаковица, Биновце (СР), Бонај (Пз), Бураковац (Ис),

Ђреч (Ба),

Жабель (Ба), Жак̄ово (Ис), Жак̄ (Ис), Ждрело (Ба), Жуб (Ба), Жур (Пз),

Заблаће (Ис), Забр̄је (Кл), Заг̄р̄мље (Пе), Зајмово (Кл), Затрић (Ор), Захаћ (Пе), Зјум (Пз), Злокун̄ане (Кл), Зл̄пек (Пе), Зб̄јић (Пз), Зб̄чиште (Ор), Зрзе (Ор), Зулфај (Ба),

Игл̄ар̄ево (Кл), Ист̄йнић (Дч), **Ёсток**,

Јабланица (Ба), Јабланица (Пе), Јабланица (Пз), Јавор (СР), Јагода (Кл), Јанош (Ба), Јанчиште (Мал), Јасић (Дч), Јахоц (Ба), Јел̄овац (Кл), Јовић (Мал), Јб̄ш̄аница (Кл), Јуник (Дч),

Кабаш (Пз), Кабаш Хас (Пз), Кал̄ичане (Ис), Карашинђерћ (Пз), Ка̄шица (Ис), Кй̄јево (Мал), Ковр̄аге (Ис), **Кл̄йна**, Клинавац (Кл), Клинчина (Пе), Ковр̄аге (Ис), Кодралија (Дч), Кодралија (Ба), Ко-

зник (Ор), Кореница (Ђа), Корџа (Пз), Кострце (СР), Кџсурић (Пе), Кџтрадић (Пе), Кџш (Ис), Кошаре (Ђа), Кпџз (Кл), Кравасарија (Мал), Краљане (Ђа), Крњина (Ис), Крњинце (Кл), Крстџвац (Пе), Крџшевац (Пе), Кушевац (Ђа), Кусур (Ђа), Кушнин (Пз),

Лџбљане (Пе), Ландовица (Пз), Лабучево (Мал), Ладровац (Мал), Ладровић (Мал), Лесковац (Пз), Лескџвчић (Кл), Лешане (СР), Липовац (Ђа), Лџђа (Пе), Лџжане (Пе), Лозица (Мал), Лџђане (Дч), Лугађија (Ђа), Лугово (Ис), Лужница (СР),

Льевџша (Пе), Льешане (Пе), Льубџнић (Пе), Льубижда (Мал), Льубижда (Пз), Льубичево (Пз), Льџбово (Ис), Льубџжда (Ис), Льубуша (Дч), Льугџунар (Ђа), Льумбарда (Дч), Льутоглав (Пз), Льџтоглава (Пе),

Мађаре (Мал), Мазник (Дч), Мазрек (Пз), М. Јабланица (Пе), Мала Круша (Пз), Мала Хоча (Ор), Мали Врановац (Дч), Мали Ђурђевић (Кл), **Малишево**, Мало Дџбово (Ис), Мало Крушево (Кл), Мамуша (Пз), Маралија (Мал), Мармуле (Ђа), Мачитево (СР), Медвеце (Пз), Меја (Ђа), Меће (Ђа), Милановић (Мал), Милованац (Пе), Мируша (Мал), Млџчане (Мал), Мџвљане (СР), Могила (Ђа), Мџстир (Ис), Молић (Ђа), Морина (Ђа), Мрасор (Ор), Мџжевине (Ис), Мџштутиште (СР),

Нџбџрђе (Пе), Наглџвци (Кл), Нџкло (Пе), Нашице (Пз), Нашпале (Ор), Непџље (Пе), Непреџиште (СР), Нец (Ђа), Нивоказ (Ђа), Нишор (СР), Н. Шумадија (Пз), Нџваке (Пз), Нџво Сџло (Пе), Ново Село (Пз), Ногавац (Ор),

Ќзрим (Пе), Опџтеруша (Ор), **Орџховац**, Оризе (Ђа), Орно Бџрдо (Ис), Ќсек Пџша (Ђа), Ќсек Хиља (Ђа), Осџја (Пе), Осџјане (Ис), Острџуб (Мал),

Пагаруша (Мал), Паља Дарда (Ђа), Папаз (СР), Пџпрађане (Дч), Пацај (Ђа), Пџшино Сџло (Пе), Пџпиће (Пе), Петковић (Ор), Пџтрово Сџло (Пз), Петрушан (Ђа), **Пџћ**, Пеђане (СР), Пиране (Пз), Пџштане (Пе), Плављане (Пе), Плџчица (Мал), Пљанчор (Ђа), Подџрђе (Дч), Пограђе (Кл), Пожар (Дч), Полужа (Ор), Пољане (Ис), Понорац (Мал), Поношевац (Ђа), Поповац (Ђа), Поповљане (СР), Почџшеће (Пе), Прџкале (Ис), Прџколука (Дч), Прџгода (Ис), **Прџзрен**, Прџлеп (Дч), Прчево (Кл), Пуско (Пз), Пусто Село (Ор),

Радџвац (Пе), Раџоњић (Ђа), Радџсте (Ор), Рџдуловац (Кл), Ракови-на (Ђа), Раџоц (Ђа), Раџош (Ис), Раџоц (Ђа), Рандџбрава (Пз), Раџставица (Дч), Раџковац (Ор), Раџушић (Пе), Рацај (Ђа), Рача (Ђа),

Рашић (Пе), Рашкоц (Ђа), Раштане (СР), Ренџвац (Кл), Ресник (Кл), Ретимље (Ор), Речане (СР), Рџнић (Дч), Рипај Маданај (Ђа), Рогово (Ђа), Рџмуне (Пе), Росуље (Пе), Рудйце (Кл), Рџдник (Срџ), Рухот (Пе),

Саврово (СР), Самодрежа (СР), Сановац (Ор), Сарош (Ор), Сврке (Кл), Сврџке (Пе), Селогражде (СР), Семениште (СР), Сеник (Мал), Сйга (Пе), Синяје (Ис), Сићево (Кл), Скивјане (Ђа), Скоробиште (Пз), Скорошник (Мал), Слапужане (СР), Слуп (Дч), Смаћ (Ђа), Смаћ (Пз), Смоница (Ђа), Сопнић (Ор), Сопина (СР), Сопот (Ђа), Срџобран (Ис), Стара Вучина (СР), Стародвџране (Ис), Студла (Ђа), Студенйца (Ис), Студенчане (СР), Стџп (Кл), **Сува Река**, Сџви Лукавац (Ис), Сџво Грџло (Ис), Сушица (Ис),

Томанце (Ис), Топличане (СР), Траканић (Ђа), Трбуховац (Ис), Треџџвић (Пе), Трње (СР), Трпеза (Мал), Трстенйк (Пе), Тумичина (Мал), Турјак (Мал), Турјаќ (Пе), Тџчеп (Ис),

Ђерим (Ђа), Ђџшка (Пе),

Ујз (Ђа), Ўкча (Ис),

Фираха (Ђа), Фирза (Ђа),

Хоча Заград. (Пз), Храмовик (Ор), Хуљај (Дч),

Цапарце (Пз), Целина (Ор), Церовик (Кл), Црќолез (Ис), Црмљане (Ђа), Црни Врх (Пе), Црни Лџг (Ис), Црни Луг (Мал), Црноврана (Мал), Црнце (Ис),

Чаџбић (Кл), Чајдрак (СР), Челџпек (Пе), Ческово (Кл), Чйфлак (Ор), Чупево (Кл), Чупево (Мал),

Шаљйновица (Ис), Шаптеј (Дч), Шеремет (Ђа), Шишман (Ђа), Шкоза (Пз), Шпинадија (Пз), Штџпелъ (Кл).

ЗАСЕОЦИ

Бајнша (Ис), Бакарач (Трс), Бараке (Љум), Баремци (Дој), Баћевац (Муш), Баќак-мала (Ја), Беѓовско сџло (Тр), Бел'инца (Гор), Бйговица (Бро), Бйтићева мала (Муш), Бџрић (Д), Брџо (Рас), Брџо Дџџџвића (ПС), Брџгације (Буд), Брџжанска мала (Гор), Брестовйчко пџл'е (Бр), Бџрнут/Бџрнџти (НС),

Вџлика дашта (Зах), Вџл'ики Йсток (Ис), Вџетерник (Ор), Вџкшова мала (МК), Вџковића мала (Ту), Вџчин лџз (ЦВ), Вџчића стране (Цр),

Гѣј (Љум) Гѣш-мáла (Озр), Гѣрња Бѣњица (Бањ), Гѣрња Гра̀баница (Граб), Гѣрња Добру̀ша (Дод), Гѣрња Дубрава (Дуд), Гѣрња мáла (Ба), Гѣрње Бѣране (Бар), Гѣрње Гло̀жане (Гло), Гѣрње Ковра̀ге (Ков), Гѣрње Ла̀дљане (Лад), Гѣрње Љу̀дово (Љ), Гѣрње Пѣскоте (Пис), Гѣрње Рѣмуне (Ром), Гѣрње Росу̀л'е (Рос), Гѣрње сѣло (Зах), Гѣрњи Бѣкшиѣ (Бок), Гѣрњи Драгол'ѣвац (Драг), Гѣрњи Дренѣвац (Др), Гѣрњи Прилеп (При), Гѣрњи Рудник (Руд), Гѣрњи Ступ (Ст), Гѣрњи Црнѣбрег (Црб), Гра̀дина (Ор), Гривáли (Кш), Гусáр (Вер), Гусáр (Лож),

Два̀десет ку̀ћа (Љеш), Двана̀ес ку̀ћа (Још), Девет ку̀ћа (Још), Девет удовица̀ (Б), Деич (Вид), Дѣлово (Буд), Дол'ине (Ље), Дѣ(љ)ња Бѣњица (Бањ), Дѣ(љ)ња Добру̀ша (Дод), Дѣл'ња Дубра̀ва (Дуд), Дѣл'ња Жа̀кѣва (Жак), Дѣл'ња мáла (Дс), Дѣл'ња Сушица̀ (Суш), Дѣл'ње Ковра̀ге (Ков), Дѣл'њи Црнѣбрег (Црб), Дѣл'ње Ковра̀ге (Ков), Дѣл'ње Љу̀дово (Љ), Дѣл'њи Драгол'ѣвац (Драг), Дѣња Гра̀баница (Граб), Дѣња мáла (Ту), Дѣња мáла (Би), Дѣња Ка̀меница (Шп), Дѣња чѣсма (Тр), Дѣње Бѣране (Бар), Дѣње Гло̀жане (Гло), Дѣње Ла̀дљане (Лад), Дѣње Пѣскоте (Пис), Дѣње Рѣмуне (Ром), Дѣње Росу̀ље (Рос), Дѣњи Бѣкшиѣ (Бок), Дѣњи Брѐковац (Бре), Дѣњи Дренѣвац (Др), Дѣњи Прилеп (При), Дѣњи Ступ (Ст), Драгу̀товиња мáла (Ор), Дрѣзга (Кос), Дрѣпл'ане (Св), Дрѣ̀ги Бѣц (Бц), Дрѣ̀го насељѣње (Рад), Душкáје (Бр),

Бур'иња мáла (Ос),

Енѣашка столица̀ (Даш),

Жука̀циња мáла (Љг),

Забран (Љеш), Зеѣйна мáла (Љг), Златарѣвац (Бел),

Свѣчан/Свечáн (Ос),

Јакшѝни (Дој), Јаниѣвци (Дој), Јел'ѣњак (Вид), Јел'ѣњáк (ГП), Јѣл'иња мáла (Бур),

Каба̀ш-мáла (Бур), Кака̀риз маала (Даш), Калуѣерски бриѣг (Даш), Ка̀меница (Леш), Ка̀меница (Шаль), Карáула (Вер), Кастрáт (Л), Ка̀тол'иња ул'ица̀ (Ба), Ка̀тол'ичка мáла (К), Кобил'ина гла̀ва (Др), Ковáница (Ор), Ковачѣва мáла (Муш), Код брѣста (СГ), Кѣкиѣ (Шаль), Кѣл'иња мáла (Пре), Коштáни (Ље), Кривáча (Бур), Крстѣл'ан (Ље), Кру̀шевачке л'ѣдѣне (ВК), Кру̀чанска мáла (Гор),

Лазови (БП), Лазовићи (ЦВ), Лџзâ (Ис), Лопчâк (Ос), Лѳ-мáла (ПС), Лугације (ВК), Л'едина (Ор), Л'етина (ЦВ), Љуге (Даш), Љук-сара (Кос), Л'ум (Кп),

Мáкве (Св), Мáксимовића мáла (Пре), Мáла бáшта (Зах), Мáл'и Ѐсток (Ис), Мандушóви (Дој), Манитáшка мáла (ВХ), Насел'ење (Буд), Мèмиће (Кр), Мијóвац (Муш), Морйна (Л),

Нáсèл'е (ДП), Насел'енички бунâр (Вид), Насел'ење (Буд), Нòви Бèоград, (Ски), Нови Верић (Ис), Нòви Злòпек (Зло), Нòви Кòтрадић (Кот), Нови Раушић (Пе), Нòво Пáпраћане (Пап), Нòви Тўчеп (Ту),

Обрáдовића мáла (К), Опрáшке ж. мн. (К), Орáше (Бре, Људ), Ор-ница (Св), Æсам кућа (Рак), Осамнáес кућа (МБ), Æстоића мáла (Ос),

Пáл'ево (Пољ), Пáпић (Пап), Пáш'ина мáла (Љуж), Пáш'ине л'ивá-де (Љуж), Пас'и бријег (Даш), Пáћини (Дој), Пèјчйновића мáла (Бур), Пèрòвића мáла (Бур), Перòвце (Муш), Песак ~ (НС), заселак Пèт кућа (Још), Петрòвци (Дој), Петнáес кућа (Још), Пíркова мáла (Љуж), Пискул'ића мáла (Ос), Подвал'иће (Муш), Пољáна (Бре), Пòл'е (Дуд), Пол'енице (Љу), Пóл'це (Вид), Порцулáнска мáла (ВХ), Пр'ви Бèц (Бц), Пр'ви рејон (Вит), Пр'во насељење (Рад), Преко пúта (Наб),

Рáдничка колòнија (Дуд), Рáсток (Кп), Рáцића мáла (Пре), Раћица (Љуж), Резина (Ба), Рéка (Дуд), Рўпац (Клц),

Слáтина (Ја), Слўп/Слўпа (Вок), Слўпови (ВеК), Спáсйн дрèг (Бур), Срèдња Добруша (Дод), Срèдња мáла (БП), Срèдње Коврáге (Ков), Српска Раставица (Рас), Српска ул'ица (Ба), Станкòвци (Дој), Стáра Јáбланица, (Јаб), Стáри Злòпек (Зло), Стáро Пáпраћане (Пап), Стáро сèло (ГП), Стеванóви (Дој), Стèпаница/Стèпеница (Ки),

Тамнйк (Кос), Тасйнци (Дој), Тодосйна мáла (Љуж), Тòшића мáла (К), Трèћи Бèц (Бц), Трèћи рејòн (Вит), Трèшня (Св), Три куће (Још), Трòл'иште (Вид), Трòмље (Љу), Турјáне (Воћ),

Тáбрат (Ба), Таршија (Ба), Тèрáне (БП), Тèремйда (Ос),

Ѐл'иће (Под), Ул'ица (Поп), Урдáрска мáла (Љуж),

Фирáје (Гор),

Цèнтар (Дод), Цйганска мáла (Бл), Цуцáје (Гр), Цуцáје (Кл),

Четвѣрти Бѣц (Бц), Чѣтири куће (Још), Чѣнгуре (Нак), Чѣчале, ж.
мн. (ЦВ),

Хамѣискѣ ма́ла (Вок),

Шапѣйће (Бел), Шал'-ма́ла (Озр), *Шегѣњска ма́ла (Љуж), *Шип-
та́рска ма́ла (Дел), Ширѣко пѣл'е (Дрћ), Шѣш ма́ла (Ер), Шѣшкићи
(ЦВ), Штетѣрци (Врѣ).

СКРАЋЕНИЦЕ НАЗИВА НАСЕЉА

Б – Бања, Ба – Бања, Баѣ – Баѣйће, Бањ – Бањица, Бар – Баране, Бел
– Белица, Бер – Берково, БЦ – Бела Црква, Би – Бича, БЛ – Бегов Лу-
кав, Бл – Благаје, Бок – Бокшић, БП – Б. Поље, БПИ – Б. Поље (Ис),
Бр – Брестовик, Бра – Братотин, Бре – Брековац, Брж – Брежаник,
Брњ – Брњача, Бро – Бролић, Буд – Будисавци, Бц – Бец,

ВБ – Вел Ђурђевић, ВеК – Вел. Круша, ВК – Вел. Крушево, ВХ – Ве-
лика Хоча, Вер – Верић, Вид – Видање, Вит – Витомирица, Вок –
Вокша, Воћ – Воћњак, Вр – Враговац, Врѣ – Врѣчане,

Ге – Геѣа, Гл – Главичица, Гло – Глођане, Гор – Гораждевац, ГоС –
Горња Срѣица, ГП – Горњи Петрич, ГР – Горњи Ратиш, Гр – Грѣб-
ник, Граѣ – Грабаница, Грн – Грнчаре, ГС – Горњи Стреоц, Гц – Гра-
ѣац,

Д – Дубовик, Даш – Дашиновац, Дв – Дворане, ДД – Добри До, Дел
– Деловце, Деч – Дечани, ДИ – Доњи Исток, До – Долово, Доб – Доб-
руша, Дој – Дојинце, Дол – Долац, ДС – Доња Срѣица, ДП – Доњи
Петрич, Др – Дреновац, ДР – Доњи Ратиш, Драг – Драгољевац, Дре
– Дреновац деч., Дрс – Дрсник, Дрћ – Дреновчић, Ду – Дубово, Дуб
– Дубрава, Дуг – Дугоњево, Дуч – Дубочак, Душ – Душевић,

Ђа – Ђаковица,

Ер – Ереч,

Жак – Жаково, Ж – Жач,

Заг – Загрмље, Зај – Зајмово, Зах – Захаћ, Зл – Злокућане, Зло –
Злопек, Зој – Зојић, Зоч – Зочиште, Зр – Зрзе,

Ис – Исток,

Ја – Јагода, Јаѣ – Јаѣланица, Јел – Јеловац, Још – Јошаница,

К – Кош, Кал – Каличане, Ки – Кијево, Кл – Клина, Клин – Клинчина, Клц – Клинавац, Ко – Кориша, Ков – Ковраге, Кос – Косурић, Кот – Котрадић, Кп – Кпуз, Кр – Крњина – Књинце, Крс – Крстовац, Кш – Крушевац,

Л – Лођа, Лаб – Лабљане, Лож – Ложане, Лоћ – Лоћане, Лес – Лесковац, Љ – Љубово, Љг – Љугоглава, Ље – Љевоша, Љеш – Љешане, Љу – Љубенић, Љуб – Љубожда, Љуж – Љубижда, Љум – Љумбарда, Љут – Љугоглав,

МК – Мала Круша, МД – Мало Дубово, МЂ – М. Бурђевик, Мил – Милованац, Мле – Млечане, Мов – Мовњане, Мој – Мојстир, Муж – Мужевине, Муш – Мушотиште,

Наб – Набрђе, Наг – Наглавци, Нак – Накло, Нов – Новаке, НС – Ново Село,

О – Осоја, ОБ – Орно Брдо, Озр – Озрим, ОП – Осек Паша, Опт – Оптеруша, Ор – Ораховац, Ос – Осојане, ОХ – Осек Хиља,

Пап – Папраћане, Пет – Петрово Село, Пис – Пискоте, Пл – Плављане, Пљ – Пљанчор, Поб – Побрђе, Пог – Пограђе, Пољ – Пољане, Поп – Поповљане, Поч – Почешће, Прг – Пригода, Пре – Прекале, При – Прилеп, ПС – Пашино Село, Пш – Пиштане,

Ра – Раушић, Рад – Радавац, Рдл – Радуловац, Рак – Ракош, Рас – Раставица, Рат – Ратковац, Раш – Рашић, Рен – Реновац, Рет – Ретимље, Реч – Речане, Ром – Ромуне, Рос – Росуље, Руд – Рудице, Руд – Рудник,

Св – Сврке, Сг – Селогражде, Си – Сига, Син – Синаје, Ски – Скивјан, СЛ – Суви Лукавац, См – Смаћ, Соп – Сопино, Срб – Србобран, Ст – Ступ, СГ – Суво Грло, Суш – Сушица,

То – Томанце, Топ – Топличане, Тр – Требовић, Трс – Трстеник, Ту – Тучеп, Тур – Турјак,

Ђу – Ђушка,

Ук – Укча,

ЦВ – Црни Врх, ЦЛ – Црни Луг, Цн – Црнце, Цр – Црколез, Црб – Црнобрег,

Ча – Чабић, Чиф – Чифлак,

Шаљ – Шаљиновиц Шп – Шпинадија, Шт – Штупељ.

ИЗВОРИ

- БУКУМИРИЋ 1981: Милета Букумирић, *Ономасџика дела Прекоруџља омеђеној рекама Мирушом, Белим Дримом и Клином*. – ОП II, 1981, 339–403.
- БУКУМИРИЋ 1982: Милета Букумирић, *Ономасџика Прекоруџља (II гео)*. – ОП III, 1982, 303–418.
- БУКУМИРИЋ 1984: Милета Букумирић, *Из ономасџике јужне Метџохије*. – ОП V, стр. 413–603.
- БУКУМИРИЋ 2007: Милета Букумирић, *Живоџ Срба у Гораждевцу*, Српска академија наука и уметности, Етнографски институт, Поседна издања, Београд, 2007, књига 61, 25–94.
- БУКУМИРИЋ 2010: Милета Букумирић, *Прилоџ џознавању Метџохијске ономасџике*, Истраживања српског језика на Косову и Метохији, Зборник радова, Универзитет у Приштини, Филозофски факултет, Косовска Митровица, књ. I, 19–41.
- БУКУМИРИЋ 2011: Милета Букумирић, *Ономасџика џодручја Преководе*, Истраживања српског језика на Косову и Метохији, Зборник радова, Универзитет у Приштини, Филозофски факултет, Косовска Митровица, књ. III, 3–69.
- БУКУМИРИЋ 2012: Теренска истраживања (Неоџављена грађа четрнаест села на подручју Преководе).
- СТИЈОВИЋ 1979: Светозар Стијовић, *Ономасџика истџочној дела Метџохијској (Пећкој) Подџора*. – ОП I, 1979, 237–380 + карта.
- СТИЈОВИЋ 1981: Светозар Стијовић, *Ономасџика средишњеј дела Метџохијској (Пећкој) Подџора*. – ОП II, стр. 197–338.
- СТИЈОВИЋ 1982: Светозар Стијовић, *Ономасџика заџадној дела Метџохијској (Пећкој) Подџора*. – ОП III, стр. 193–300 + карта.
- СТИЈОВИЋ 1984: Светозар Стијовић, *Ономасџика једној дела џоречја Кујавче*. – ОП V, стр. 313–409.
- СТИЈОВИЋ Д 1997: Данило Стијовић, *Ономасџика Суве Реке и околних села*. – ОП I, 129–141.
- СТИЈОВИЋ Д 1998: Данило Стијовић, *Ономасџика дела северне Метџохије*. – ОП XIV, 157–257.
- СТИЈОВИЋ 2010: Рада Стијовић, Милун Стијовић, *Ономасџика Љумбарде, Дашиновца, Горњеј Раџиша и Доњеј Раџиша*, Истраживања српског језика на Косову и Метохији, Зборник радова, Универзитет у Приштини, Филозофски факултет, Косовска Митровица, књ. I, 69–91.
- ХОГОВИЋ 1985: Алија Хоговић, *Ономасџика Дечана и околних села*. – ОП VI, 439–506.

Хоговић 1987: Алија Хоговић, *Ономастѝка Ђаковице и суседних села*. – ОП VIII, стр. 221–302 I.

-
- ЛИТЕРАТУРА
- Babić 1981: Stjepan Babić, *Koliko ima sufiksa u imeničkoj tvorbi*, Jezik, časopis za kulturu hrvatskoga književnoga jezika, Zagreb, 1981. sv. br 5.
- Билтен 1991: *Поїис сїановнишиїва, домаћинсїава, сїанова и їољоїриврег-них їаздинсїава 1991*. Покрајински завод за статистику, Билтен 126, Приштина, 1991. године.
- Богдановић 1987: Д. Богдановић, *Повеље о земљама и задужбинама Косова, (Задужбине Косова)*, Београд: Епархија рашко-призренска, Богословски факултет, 311–362.
- Богдановић 2005: Недељко Богдановић, *Микроїоїонимија Сврљиа*, Ономатолошки прилози, Београд (Српска академија наука и уметности. Одељење језика и књижевности. Одбор за ономастику), књ. XVIII, 39–178.
- Бојовић 1979: Др Бојко Бојовић, *Меїохија (моноїрафија)*. – Приштина (Јединство), стр. 255.
- Грковић 1977: Милица Грковић, *Речник личних имена код Срба*, Вук Караџић, Београд, 1977.
- Duridanov 1979: Ivan Duridanov, *DER FLUSSNAME KLINA UND VERWANDTES*, Ономатолошки прилози, Београд (Српска академија наука и уметности. Одељење језика и књижевности. Одбор за ономастику), књ I стр. 45–49.
- Ивић-Грковић 1976: Павле Ивић и Милица Грковић, *Дечанске хрисовуље*. – Нови Сад, 1976, стр. 340.
- Клајн 2003: Иван Клајн, *Творба речи у савременом срїском језику, Друїи гео-суфиксација и конверзија*, Београд, 2003, стр. 514.
- Лома 1989: Александар Лома, *Тоїономасѝка и археолоїија*, Ономатолошки прилози, Београд (Српска академија наука и уметности. Одељење језика и књижевности. Одбор за ономастику), књ. X стр. 1–32.
- Лома 2003: Александар Лома, *Сїарословенско вьсь „село” и њеїови їраїови у їоїонимији*, Ономатолошки прилози, XVI, 1–15.
- Лома 2010: Александар Лома, *Сїаросрїски їоїоним Черњеїојно (онома-сїички увиди у грушїївенту їрефеудалної доба)*, Косово и Метохија у цивилизацијским токовима, међународни тематски зборник, књ. 1, Косовска Митровица, стр. 133–143.
- Милановић 1963: Бранислав Милановић, *О облику и деклинацији имена месїа їиїиа Бошњане Редаре*, Наш језик, Институт за српскохрватски језик, Нова серија, Београд, 1963, књ. XIII, св. 3–5, стр. 137–168.

Пешикан 1981: Митар Пешикан, *Из историјске топонимије Подримља*. – ОП II, 1981, 1–92.

Радић 2003: Јованка Радић, *Топонимија Белице*, Ономатолошки прилози, Београд (Српска академија наука и уметности. Одељење језика и књижевности. Одбор за ономастику), књ. XVI, 17–234.

RJAZU I-XXIII: *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*. Na svijet izdaje JAZU. – Zagreb, 1880–1976, knj. I–XXIII.

СК: *Tefter Skadarskog sandžaka iz 1485. godine*. Priredio Selami Pulaha, Tirana 1974, str. 488.

Skok, Rječnik: Petar Skok *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*. – Zagreb 1971–1974, knj. I–IV.

Стевановић 1975: Михаило Стевановић, *Савремени српскохрватски језик. Грамађички системи и књижевнојезичка норма*, књ. I – Београд (Научна књига) 1975, стр. X + 653.

Цицмил-Реметић 2003: Радојка Цицмил-Реметић, *Топонимија Дурмиторског села Црне Горе*, Ономатолошки прилози, Београд (Српска академија наука и уметности. Одељење језика и књижевности. Одбор за ономастику), књ. XVI, 323–374.

Hadžibegić i dr. 1972: *Oblast Brankovića, Opširni katastarski popis iz 1455. godine*. Priredili H. Hadžibegić, A Handžić i E. Kovačević. Monumenta turcica II, 2/1, Orijentalni institut, Sarajevo, 1972, стр. 378 + карта.

Škaljić 1979: Abdulah Škaljić, *Turcizmi u srpskohrvatskom jeziku*. Treće izdanje. – Sarajevo (Svjetlost), 1979, str. 662.

MILETA D. BUKUMIRIĆ

UNIVERSITY OF PRIŠTINA WITH TEMPORARY HEAD OFFICE
IN KOSOVSKA MITROVICA, FACULTY OF PHILOSOPHY,
DEPARTMENT OF SERBIAN LANGUAGE AND LITERATURE

SUMMARY

REVIEW OF МЕТОHIЈА OICONYMS

The study includes nearly 700 names of towns, villages and hamlets in Metohija. Compared with data from medieval sources, it can be seen that there is a significant number of settlements missing in wars or epidemics, and, on the other hand, a considerable number of villages with their names preserved in the original form, or having their names eventually adapted to modern standards of language.

The names are mostly formed by suffixation, a small number by composition and suffix-prefix formation. It is noted that there is an insignificant proportion of the Albanian-masticon, especially recognizable in the border area of the test areas: Grgoc (DJA), Jahoc (DJA), Rakoc (DJA), Ramoc (DJA) Raskoc (DJA), Karašinderđ (Pz).

KEY WORDS: village, hamlet, oiconym, name, base, suffix, work, motivation.